

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Venatio Sacra. Sive Puer Amissus

Cabilliau, Baudouin

Lovany, 1642

Elegia Qvinta.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70011](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70011)

O quantum licet inuidiæ, cæcoque furori!
 Quod scelus in seruam est ausa tyrannis heræ!
 Lactea dum cupidis influxit vena labellis;
 Candidus, Abramidum gloria, Gnatus erat.
 At niger ille scabris iam squallor & horror arenis.
 Sit mihi mors Gnati dira, supremus honos?
 Pascere nolle parum est: nouus at furor inde furorem
 Pascit adhuc, odijs perdit vtrumque suis.
 Fortè Palæstinis vbi ceu fera palor arenis, 4
 Metanturque vagis lumina nuda plagis;
 Hinnuleum furuæ discerpi dente leænæ
 Vidimus, ater adhuc proluit ora cruor,
 Et laceros duris sub dentibus emolit artus,
 Ossaque crudeli pabula facta feræ.
 Tum dixi: miserum fors quæ premit aspera ceruum,
 Hæc eadem Gnatum nunc manet atra meum,
 Meque super, nec enim rabido me terret hiatu,
 Quem procul abs Arabo palleo monte Leo.
 Et certè furit ipsa parem Sara sæua furorem
 Ceu lea, ni maius dixeris esse scelus.
 Sin autem rapido nec dum leo dissecat vngue;
 Non bona fors seruat, sed bonus error habet.

ELEGIA QUINTA.

1. *Sub arbore Ismaël siti exarescit.*
2. *Ismaël queritur nusquam aquæ spem adfluere.
 matri valedicit.*

Est vbi stat densis arbor viridissima ramis, 1
 Vdaque gramineo cespite ridet humus.
 Hic torus adsurgit violâ depuber, & herbis,
 Et struit accliu mollia strata solo.
 Huc proserpit agens lento vestigia passu
 Agar, anhelanti pectore semianimis.
 At puer ægra haurit alto suspiria hiatu,
 Imbre rigante genas, imbre rigante sinus.
 C iiii Paluereoque

Puluereoque situ niger ardet ad humida fontis :
 Nullus at hic rigua fulcus aderat aquæ.
 Exclamat : sitio mihi quis fons opprimat ignes ?
 Ah ! sitio, sitio, vox morientis erat.
 Ah ! sitio : tenues sitis ebibit hausta medullas,
 Ebibit & venas ignea vena meas.
 Mater vbi es ? mihi nullus opem ? mihi nullus aque spēs ?
 Nunc vbi matris amor ? mater & ipsa peris ?
 Vtris vbi modò fluxa fides ? vbi cura parentis ?
 Omnia nunc siccus puluis, & ardor erunt,
 Non his gutta liquens folijs exsudat, & austris ?
 Vlla nec immensis stilla su perstes agris ?
 Nulla super : sed tu dictis Abrahame maneres,
 Fons Syrius patrijs ora rigaret aquis.
 Ferrea nunquid hiems terris stat, & ænea cœlo ?
 Quid? cœlum & terras num rigor vnus habet ?
 Myrreus elacrymat lacero de cortice sudor,
 Omnis & in lacrymas quas bibit arbor abit,
 Dura silex molli simul exprimit vbere lymphas
 Quin etiam cœlum fundere nouit aquas.
 Nec mihi terra parens, ceu cos stet ferrea, sicco
 Nescio quid liquido promit auara sinu ?
 Tuque adeo mater, quo non mihi dulcius vllum,
 Nomen, adhuc tardas quam sitis ardet opem ?
 Æternum nunc ergo vale, vale nescia vitæ
 Mater, & in gnato iam moritura tuo.

ELEGIA VI.

1. Agar mœror de morte filij.
2. Adit morientem, & quis dolentis habitus fuerit describitur.
3. Credit Agar ipsas feras sui filij mortem deplorare.

Mater vt accepit morientis vota puelli,
 Excidit, exsanguis currit in ora color.

Qualis